Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Cazacu Grigorii
Dosarul nr. 3a-1092/25
2-22150978-02-3a-28032025

D E C I Z I E
dispozitiv

22 octombrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de SRL „Curtea Dacilor” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 14 noiembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Curtea Dacilor” împotriva Serviciului Vamal al R. Moldova cu privire la anularea deciziei de clasificare nr. 529 din 26 iulie 2022, întoarcerea executării cu aplicarea codului pentru marfa importată declarată – 843390000, cu restituirea sumelor achitate suplimentar.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de SRL „Curtea Dacilor”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 14 noiembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Cazacu Grigorii
Dosarul nr. 3a-1092/25
2-22150978-02-3a-28032025

D E C I Z I E

22 octombrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de SRL „Curtea Dacilor" împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 14 noiembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Curtea Dacilor" împotriva Serviciului Vamal al R. Moldova cu privire la anularea deciziei de clasificare nr. 529 din 26 iulie 2022, întoarcerea executării cu aplicarea codului pentru marfa importată declarată – 843390000, cu restituirea sumelor achitate suplimentar,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile din acțiune

La 17 octombrie 2022, SRL „Curtea Dacilor” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, solicitând anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr. 529 din 26 iulie 2022, întoarcerea executării cu aplicarea codului pentru marfa importată declarată – 843390000, cu restituirea sumelor achitate suplimentar.

În susținerea cererii de chemare în judecată reclamantul a menționat că la data de 26 iulie 2022, Biroul Vamal Centru a perfectat decizia de clasificare a mărfurilor nr. 529, în baza căreia, marfa declarată de către SRL „Curtea Dacilor”, conform codului 843390000 „*părți pentru mașini pentru recoltat sau treierat produse agricole - mecanism de ridicare *****: *****WEB *****- 1 buc*”; a fost reclasificată conform codului 731449000.

Cu decizia nr. 529 din 26 iulie 2022, nu este de acord deoarece, marfa importată reprezintă echipament (utilaj) ce poate fi utilizat exclusiv la recoltatul produselor agricole și anume doar a sfeclei de zahăr, neputând fi utilizat cu altă destinație, iar în sprijinul acestei poziții a prezentat extrase din catalogul producătorului, care vin să confirme acest fapt.

Reclamanta a invocat că contrar celor indicate de inspector, nu este posibil de clasificat marfa respectivă conform codului 731449000, deoarece acesta se aplică pentru articole din fontă, fier sau otel, în timp ce marfa importată constă în 80-90% din cauciuc.

De asemenea, reclamanta a declarat că clasificarea mărfii potrivit deciziei - *pânze metalice care servesc unor scopuri foarte variate,* este o poziție total eronată, or pe de o parte, destinația mărfii este una specială (*parte componentă a mașinii pentru recoltat sfecla de zahar (produs agricol)*), iar pe de alta, compoziția mărfii este una diferita decât cea stabilită de inspector (*nu din pânză metalică, ci din cauciuc*).

Totodată, reclamanta menționează că potrivit Notei 1 lit. f) de la Secțiunea XV (din care face parte codul 731449000), prezenta secțiune nu cuprinde articolele din secțiunea XVI (mașini și aparate; utilaj electric).

De altfel, reclamanta susține că reclasificarea mărfii a făcut imposibilă scutirea de TVA, care se aplică pentru importul utilajelor din sectorul agricol, un suport acordat de stat în condițiile deosebit de grele cu care se ciocnesc agricultorii, inclusiv declarantul, legate de secetă, scumpirea carburanților și îngrășămintelor, conflictul armat din Ucraina, pandemie.

În altă ordine de idei, reclamanta a subliniat că în răspunsul la cererea prealabilă, a fost susținută poziția abordată de Biroul Vamal, or argumentele declarantului fiind respinse.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 14 noiembrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Curtea Dacilor”, a fost respinsă ca neîntemeiată

Solicitarea apelantului

La 04 decembrie 2024 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), SRL „Curtea Dacilor”, prin intermediul administratorului – Chiriac Alexandru, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 14 noiembrie 2024, iar la 03 martie 2025, a fost înregistrată cererea de apel motivată prin care a fost solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea cerințelor înaintate, apelantul a invocat aceleași argumente ce au fost indicate în acțiunea depusă în prima instanță, remarcând suplimentar că instanța de judecată a efectuat o cercetare sumară a circumstanțelor cauzei, concluzionând absolut eronat asupra aspectelor faptice și juridice ale litigiului dedus judecării, iar în consecință a adoptat o hotărâre ilegală.

Astfel, apelantul a invocat că utilajul în discuție este destinat exclusiv recoltării produselor agricole, în special a sfeclei de zahăr și nu poate fi utilizat în alt scop, de altfel, la materialele cauzei fiind prezentat extrasul din catalogul producătorului, ce confirmă această utilizare specifică.

Făcând trimitere la prevederile pct. 2 lit. (a) și (b) din Secțiunea XVI a NC (Legea nr. 172/2014), apelantul a menționat că părțile destinate exclusiv sau în principal unor anumite mașini se clasifică la poziția aferentă acestora, iar clasificarea nu se face la alte poziții decât în condițiile expres prevăzute.

În acest sens, consideră că marfa din speță nu poate fi încadrată la codul 731449000, aplicabil articolelor din fontă, fier sau oțel, or, bunul importat este compus în proporție de 80–90% din cauciuc.

Suplimentar, apelantul a subliniat că clasificarea reținută în decizia contestată, ca „*pânze metalice cu utilizări variate*”, este eronată atât din perspectiva destinației: parte componentă a unei mașini agricole pentru recoltat sfecla de zahăr, cât și a compoziției: cauciuc, nu metal. De altfel, potrivit Notei 1 lit. f) din Secțiunea XV, aceasta nici nu se aplică articolelor din Secțiunea XVI.

În plus, apelantul a remarcat că instanța a ignorat prevederile Regulilor Generale de Interpretare a NC, în special regula 3, ce impune prioritatea poziției specifice asupra celei generale și clasificarea bunului după materialul care îi conferă caracterul esențial, or aplicând aceste reguli, marfa trebuie încadrată la poziția aferentă utilajelor agricole pentru care este destinată, nu la o poziție generală privind articole metalice.

Argumentele participanților la proces:

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantei SRL „Curtea Dacilor”, avocatul Corceac Dorin, a susținut argumentele expuse în cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia, precum a fost formulată.

Reprezentantul intimatului Serviciul Vamal – Barcari Cătălina, a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu

același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă de SRL „Curtea Dacilor”, iar reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că, în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării

admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost

stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din înscrisurile cauzei și dosarul administrativ se atestă că în baza declarației vamale în detaliu nr. 2070176226 din 25 iulie 2022, SRL ”Curtea Dacilor” a importat din Germania, zăbrele fără sfârșit din sârmă de fier cu cârlige pentru transportor de ridicare ***** *****web ***** (251034K) - 1 buc și Ropa Grimme lățimea: 800mm, distanța între bare - 50 mm – bare - 271 buc., marfa fiind declarată la poziția tarifară: 843390000.

Ulterior, a fost întocmită decizia de clasificare nr. 529 din 26 iulie 2022 ce vizează marfa importată pe teritoriul Republicii Moldova în baza declarației vamale menționată supra, prin care codul mărfii a fost modificat din 843390000 (declarat) în 731449000 (stabilit).

Invocând dezacord cu poziția abordată de autoritatea vamală și de soluția emisă în procedura prealabilă, SRL „Curtea Dacilor” a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, solicitând anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr. 529 din 26 iulie 2022, întoarcerea executării cu aplicarea codului pentru marfa importată declarată – 843390000, cu restituirea sumelor achitate suplimentar.

Fiind învestită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea din 14 noiembrie 2024, Judecătoria Chișinău sediul Centru a respins acțiunea depusă de SRL „Curtea Dacilor”.

Completul judiciar apreciază hotărârea instanței de fond ca fiind întemeiată, adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

Astfel, conform prevederilor art. 6 alin. (1) și (2) Cod vamal, legislația vamală este constituită din prezentul cod, din Legea cu privire la tariful vamal, din alte 3 acte normative și acorduri internaționale în domeniul vamal la care Republica Moldova este parte. Activitatea vamală se desfășoară în conformitate cu legislația care este în vigoare la data la care organul vamal a primit declarația vamală și alte documente, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație. În cazul trecerii ilegale de mărfuri și mijloace de transport peste frontiera vamală, se aplică legislația vamală în vigoare la momentul trecerii de facto a acestor bunuri peste frontiera vamală.

La caz, potrivit art. 141^2 Cod vamal, clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor și normelor metodologice existente.

În caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor și normele metodologice existente, prin emiterea deciziei

de clasificare a mărfurilor. Procedura de emitere a deciziei de clasificare a mărfurilor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor se stabilește de către Serviciul Vamal.

Decizia de clasificare a mărfurilor, emisă de organul vamal până la acordarea liberului de vamă, se aduce la cunoștința declarantului în ziua emiterii acesteia. Dacă decizia organului vamal de clasificare a mărfurilor influențează mărimea drepturilor de import aferente tranzacției de import, liberul de vamă se acordă după achitarea integrală a acestora.

Organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă. Decizia de clasificare se transmite declarantului în termen de trei zile lucrătoare de la emitere.

În cazul în care decizia de clasificare a mărfurilor emisă de organul vamal influențează asupra restricțiilor care urmează să fie aplicate acestor mărfuri, liberul de vamă nu se acordă până la prezentarea documentelor care atestă respectarea acestor restricții.

În cazul în care, până la acordarea liberului de vamă, există informații ce demonstrează că clasificarea mărfurilor este eronată sau informația prezentată de către declarant pentru verificarea corectitudinii clasificării mărfurilor nu este suficientă, organul vamal inițiază un control suplimentar pentru a efectua expertizarea mărfurilor sau solicită acte ori informații suplimentare.

Pentru primirea actelor sau informațiilor suplimentare, organul vamal, nu mai târziu de următoarea zi lucrătoare, informează declarantul, în formă scrisă, despre necesitatea prezentării actelor și informațiilor privind caracteristicile mărfurilor care influențează asupra clasificării acestora și/sau actelor care urmează să confirme aceste caracteristici. Declarantul este în drept să prezinte și alte acte și/sau informații privind caracteristicile mărfurilor.

De asemenea, potrivit art. II al Legii nr. 172 din 25 iulie 2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, în scopul asigurării interpretării și aplicării uniforme a prevederilor prezentei legi, se utilizează Notele explicative ale Convenției internaționale privind Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor din 14 iunie 1983, aprobat de Organizația Mondială a Vămilor, la care Republica Moldova este parte, precum și Notele explicative la Nomenclatura combinată a mărfurilor elaborate de către Serviciul Vamal.

Potrivit Anexei la Legea indicată, Nomenclatura combinată a mărfurilor se aplică pe întreg teritoriul Republicii Moldova în scopul: codificării uniforme a mărfurilor introduse pe și/sau scoase de pe teritoriul țării, precum și plasate în anumite regimuri și destinații vamale; aplicării taxelor vamale la importul de mărfuri; obținerii unei statistici a comerțului exterior al țării.

Nomenclatura combinată a mărfurilor a fost elaborată în corespundere cu Nomenclatura Sistemului armonizat, adoptată prin Convenția internațională

privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983.

În raport cu caracteristicile ce au stat la baza clasificării mărfurilor, precum și încadrarea tarifară a mărfurilor importate și stabilite inițial ca fiind cu risc potențial de încadrare tarifară eronată, din conținutul materialelor dosarului administrativ, aspecte ce au stat la baza emiterii deciziei de clasificare rezultă că, în rezultatul examinării declarației vamale nr. 2070176226 din 25 iulie 2022 și a invoce-ului nr. IN0670626 din 12 iulie 2022, autoritatea vamală a constatat că marfa importată a fost declarată ca: părți pentru mașini pentru recoltat sau treierat produse agricole - mecanism de ridicare ***** *****web *****.

Conform instrucțiunilor disponibile pe paginile web a produsului, a constat că mecanismul de ridicare *****IN *****web ***** reprezintă o bandă transportatoare metalică, pentru mașina de model ROPA EURO-MAUS (mașină autopropulsată pentru curățarea și încărcarea sfeclei de zahăr). Banda transportatoare are următoarele dimensiuni: lățime 800mm, distanța dintre bare - 50 mm, număr de bare – 276 buc. Aceasta are rolul de prelucrare a sfeclei de zahăr, curățare de impurități mai mari precum bulgări de pământ și transportarea sub cabina mașinii la următorul element de curățare.

De altfel, în vederea stabilirii poziției tarifare pentru marfa vizată, au fost examinate următoarele poziții tarifare:

- 7314 “Pânze metalice (inclusiv pânzele continue sau fără sfârșit), grilaje, plase și zăbrele din sârmă de fier sau de oțel, table și benzi expandate, din fier sau din oțel;

- 8433 ,,Mașini și utilaje pentru recoltat și treierat produse agricole, inclusiv prese de balotat paie sau furaje”.

Conform prevederilor NC, clasificarea mărfurilor se efectuează prin aplicarea regulilor generale de interpretare (RGI).

Potrivit RGI nr. 1 ”... clasificarea mărfurilor se realizează reieșind din textul pozițiilor mărfurilor și a notelor corespunzătoare referitoare la secțiuni sau capitole, și dacă textele respective nu prevăd altceva...”.

În temeiul Notei de Secțiune 1, lit. (i) de la secțiunea XVI, benzile și curele fără sfârșit din sârmă sau din benzi metalice sunt excluse de la această secțiune și urmează a fi clasificate la secțiunea XV din NC.

Suplimentar, NESA la poziția tarifară 8433, la PĂRȚI stipulează că clasificarea părților de mașini de la prezenta poziție se efectuează prin respectarea considerațiilor generale de la secțiunea XVI și anume sub rezerva excluderilor prevăzute la Nota 1 de la Secțiunea XVI.

Potrivit celor vizate, având în vedere că marfa declarată “mecanismul de ridicare *****IN *****web *****” este o bandă metalică transportatoare, în conformitate cu RGI 1 (nota 1, lit. (i) Secțiunea XVI), se clasifică la poziția tarifară

7314 “Pânze metalice (inclusiv pânzele continue sau fără sfârșit), grilaje, plase și zăbrele din sârmă de fier sau de oțel; table și benzi expandate, din fier sau din oțel”.

Totodată în ceea ce privește stabilirea subpoziției tarifare se va aplica prevederile RGI 6 a NC, care cuprinde “În scopuri juridice, clasificarea mărfurilor de la subpozițiile unei poziții de marfă se realizează în conformitate cu denumirea subpozițiilor respective și notele referitoare la aceste subpoziții, și, mutatis mutandis, conform regulilor anterioare, cu condiția că subpozițiile de la același nivel sunt comparabile.”.

Prin urmare, în temeiul RGI 1 și 6 a NC, marfa: banda transportatoare metalică pentru mașina de model ROPA EURO-MAUS, se clasifică la subpoziția tarifară 731449000 “Alte pânze metalice, grilaje, plase sau zăbrele”.

De altfel, instanța de apel conchide că decizia de clasificare a mărfurilor nr. 529 din 26 iulie 2022 este legală și emisă cu respectarea condițiilor de valabilitate prevăzute de lege, fiind corespunzător motivată și conținând informațiile obligatorii impuse de cadrul normativ.

În aceeași ordine de idei, instanța consideră neîntemeiate argumentele invocate de SRL „Curtea Dacilor” or, argumentele invocate de apelant în prima instanță, cât și în cadrul procedurii de apel, nu cad sub incidența temeiurilor de nulitate prescrise de legiuitor.

Deopotrivă Completul de judecată reține că în virtutea caracteristicilor bunului importat de SRL „Curtea Dacilor”, Nomenclatura combinată a mărfurilor, la poziția 8433 cuprinde mașinile, aparatele și utilajele care, în locul uneltelor manuale, permit să execute mecanic diferite lucrări agricole pentru recoltarea produselor (*tăiere, smulgere, strângere, culegere, tasare, treierare, egrenare, formarea de mănunchiuri etc.*) inclusiv mașinile de tuns gazon, secerătoarele ca și presele de balotat paie sau furaje. Printre acestea se numără și mașinile de recoltat via (*tractate sau automotrice*), mașinile pentru recoltarea de exemplu (*a fasolei verzi, a roșiilor, a morcovilor etc*).

Astfel, Colegiul judiciar constată că modificarea clasificării tarifare a mărfii a fost justificată prin caracteristicile de fapt al produsului importat, racordate la regulile generale de interpretare pct. 1 și 6 a Nomenclaturii combinate a mărfurilor, de altfel, această motivarea reflectându-se atât în conținutul deciziei de clasificare, cât și în textul răspunsului Serviciului Vamal la cererea prealabilă.

Contextual, inatsța de apel reține că apelantul nu demonstrează că piesa este destinată exclusiv recoltării sfeclei de zahăr, or clasificarea s-a făcut pe baza caracteristicilor obiective ale mărfii la momentul importului, nu pe baza destinației declarate comercial.

Concomitent, instanța de apel menționează că ponderea materialului nu este criteriul decisiv pentru identificarea caracterului esențial al produsului, astfel,

funcția principală poate fi conferită de componentele metalice, chiar dacă acestea au o proporție mai mică, or, apelantul confundă procentul materialului cu rolul funcțional al acestuia în structură.

Mai mult, Colegiul subliniază că, chiar dacă produsul din speță conține un procentaj esențial de cauciuc, funcția sa tehnică poate fi direct dependentă de structura metalică internă, respectiv, existenta pieselor metalice în construcția utilajului și asigurarea de către acestea a funcționalității produsului, justifică încadrarea în poziția destinată articolelor metalice - 7314.

În concluzie, este de accentuat faptul că prima instanță a elucidat și constatat că evaluarea/soluționarea cazului SRL „Curtea Dacilor", s-a desfășurat într-o manieră legală și în contextul unei motivări elocvente a discreției autorității publice.

În altă ordine de idei, instanța de apel notează că, contrar art. 93 alin. (1) Cod administrativ care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor sale, iar prin urmare, instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, or, hotărârea contestată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

Nu în ultimul rând, instanța menționează că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

Cu toate acestea, din argumentele apelantului nu se desprinde o încălcare esențială de către prima instanță a unor prevederi legale în raport cu drepturile sale legale, or, apelul declarat, nu conține probe sau argumente noi în urma cărora s-ar constata temeinicia cerințelor și ca consecință netemeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu împrejurările cauzei, circumstanțele de fapt și normele de drept, fiind elucidate de prima instanță și le-a fost dată apreciere corectă.

Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menționat că ". . . art. 6§1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes. . . ", ajunge la concluzia de a respinge cumulul argumentelor invocate în apel, deoarece acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Finalmente ținând cont de raționamentele enunțate supra și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de

către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de SRL „Curtea Dacilor” și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de SRL „Curtea Dacilor”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 14 noiembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei